

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund

Som led i Finansloven for 2011 har Naalakkersuisut vurderet mulighederne for at indføre miljøafgifter og dermed skaffe øgede indtægter til Landskassen og samtidig bidrage til at opfylde Naalakkersuisuts ønsker om at gennemføre initiativer, der kan forbedre vores miljø.

Det er afgørende for Naalakkersuisut, at finansloven for 2011 er i balance. Det fremsatte lovforslag er et vigtigt og nødvendigt led i at sikre denne balance. Udsigterne for Grønlands økonomi sammenholdt med den internationale finanskrise nødvendiggør, at der ikke bruges flere penge end der kommer ind.

Med lovforslaget tages samtidig skridt til at indføre afgift på den forurening, som sker ved afbrænding af blandt andet olie og benzin i forbindelse med fremstilling af varme og el og som motorbrændstof. Afgiften vil skabe incitament til ændret forbrugeradfærd i retning af mere klimavenlig adfærd. Prisstigninger på olie og benzin med videre som følge af afgiften forventes at medføre et fald i forbruget af olie og benzin. Naalakkersuisut ser derfor forslaget som et bidrag til at nedbringe blandt andet CO₂-udledningen i Grønland.

2. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der indføres afgift på mineralolieprodukter, kul og gas, som anvendes til fremstilling af varme og elektricitet samt til motorbrændstof.

Forslaget tilsigter at omfatte alle de produkter, som traditionelt bruges som brændsel ved fremstilling af varme og el eller som drivmidler til motorer. Vedvarende energikilder, som solenergi, vindkraft og vandkraft med videre, bliver ikke berørt af forslaget.

Afgiften opkræves uanset om de pågældende produkter udvindes eller fremstilles i Grønland eller om de indføres hertil fra udlandet. I praksis vil afgifterne som absolut hovedregel blive opkrævet i forbindelse med indførsel fra udlandet. Indførslen af mineralolieprodukter varetages af KNI A/S efter en servicekontrakt med Selvstyret. KNI A/S har ikke eneret på denne indførsel, men efter servicekontrakten har KNI A/S forsyningspligt i hele landet. KNI A/S har dog ikke forsyningspligt til havgående trawlere, krydstogtskibe og Atlantskibe. Havgående trawlere og krydstogtskibe benytter sig af bunkring til havs, hvor KNI A/S via melleghandle-

re er i international konkurrence. Herudover importerer Mittarfeqarfiit i Kangerlussuaq via Statoil.

Med henblik på at sikre en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af ordningen foreslås, at virksomheder, der udvinder, fremstiller eller indfører afgiftspligtige varer, skal registreres som oplagshavere hos skatteforvaltningen. Desuden kan større forbrugere blive registreret som oplagshavere. Oplagshavere skal foretage periodevise opgørelser over de afgiftspligtige mængder og har en frist på 180 dage til afregning af afgiftstilsvaret. Fristen er fastsat under hensyn til at sikre en likviditetsneutral løsning for hovedaktøren på området.

Registrerede oplagshavere får mulighed for at ansøge om bevilling til at føre et afgiftsoplag. Et afgiftsoplag kan alene omfatte varer, der er bestemt til udførsel til steder uden for afgiftsområdet samt varer, der er bestemt til at blive leveret uden afgift til skibe og fly i udenrigsfart med videre. Et afgiftsoplag indebærer i praksis, at oplagshaveren ikke skal svare afgift af de varer, som tilføres oplaget. Formålet med et afgiftsoplag er således at undgå opkrævning af afgift for varer, som på forhånd er bestemt til at blive leveret uden afgift. Overgår varer som er tilført et afgiftsoplag, til afgiftspligtig anvendelse som brændsel til opvarmning, elektricitetsfremstilling eller som motorbrændstof, skal der betales afgift efter lovens almindelige regler.

Virksomheder, institutioner med videre, der ikke er registreret som oplagshavere, skal indgive afgiftsannonce straks ved afgiftspligtens indtræden og indbetale afgiften senest 14 dage efter.

Der foreslås indført afgiftsfritagelse i forbindelse med leveringer til skibe og fly i udenrigsfart, olie- og gasefterforskningskibe, samt udenlandske fiskefartøjer. Desuden foreslås leveringer til grønlandske fiskefartøjer med en bruttotonnage på 200 ton fritaget for afgift. Afgiftsfritagelserne skal ses under hensyn til, at de pågældende skibe og fly har mulighed for at bunkre afgiftsfrit brændstof uden for Grønland, hvorfor det ikke tjener noget formål at pålægge disse aktiviteter afgift.

Levering af brændstof til fly i indenrigstrafik, til miner, til mindre fiskefartøjer med videre foreslås derimod ikke fritaget, idet der dels henses til, at miljøpåvirkningen fra disse aktiviteter har og kan få et ikke ubetydeligt omfang, dels til forslaget provenumæssige formål. En støtte til de forskellige erhverv i form af en afgiftsfritagelse ville indebære en tilskyndelse til, at virksomhederne bruger mere energi end ellers og dermed modvirke, at virksomhederne sparer på energien og herved reducerer deres miljøbelastning. På mineområdet foreslås afgiftssatserne dog reduceret til 10 procent, idet der henses til, at gennemsnitligt vil langt størstedelen af brændstofferne blive anvendt til udvinding og produktion af eksportvarer (minerale) og at der i øjeblikket er stor usikkerhed om rentabiliteten ved sådanne aktiviteter i Grønland.

Der foreslås endvidere fastsat bestemmelser om regnskabsførelse, afregning af afgift med videre.

Lovforslaget skal i øvrigt ses i sammenhæng med landstingslov om forvaltning af skatter. Landstingslov om forvaltning af skatter indeholder bl.a. regler af betydning for skatteforvaltningens sags- og klagebehandling i forbindelse med Inatsisartutlov om energiafgift, om renter ved for sen betaling, om kontrol med mere. På linje med andre skatte- og afgiftslove vil forvaltningen af Inatsisartutlov om energiafgift således være undergivet reglerne i landstingslov om forvaltning af skatter i det omfang, der ikke i Inatsisartutlov om energiafgift er fastsat særlige bestemmelser af betydning for forvaltningen.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det skønnes at afgifterne vil indbringe et provenu på 43 mio. kr. årligt. Det forventes, at proventet vil være faldende, som følge af et lavere forbrug af fossile brændstoffer. Herudover vil Nukissiorfiit opnå et merprovenu fra el- og varmekunder i byer med vandkraftværker som følge af den nuværende tarifstruktur på el, vand og varme. Dette merprovenu forventes at udgøre ca. 7 mio. kr., og vil blive modregnet i Nukissiorfiits tilskud på finansloven.

Administrativt forventer Skattestyrelsen at kunne varetage opgaven inden for de nuværende rammer.

Endvidere vil der være en række mærkbare konsekvenser for Grønlands Selvstyre.

Nukissiorfiit vil som alle andre forbrugere af fossile brændstoffer opleve øgede omkostninger. Disse kan forventes at blive overført til virksomhedens kunder, der vil opleve øgede udgifter til el og varme. Dette gælder også for den offentlige sektor.

Selvstyrets og kommunernes ejendomme vil opleve stigende priser på el på ca. 2,5 pct. og på varme på ca. 5 pct.

Derudover vil afgiften påvirke pris- og lønfremskrivningen med ca. 0,1 pct. Normalt vil dette medføre en forøgelse af bevillingerne på de fleste hovedkonti på Finansloven. I Finansloven for 2011 vil nærværende afgift ikke blive medtaget i pris- og lønfremskrivningen af Finanslovens hovedkonti.

Øgede priser på el og varme vil medføre øgede sociale udgifter for de kommuner, der vælger at sikre lavindkomstgrupper et bestemt rådighedsbeløb eller afholder el- og varmeudgifter for visse borgere.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

I almindelighed vil erhvervslivet opleve højere priser på el og varme. Det er forventningen, at disse omkostninger vil kunne begrænses gennem energibesparelser i de enkelte virksomheder.

Derudover vil virksomheder særligt i transportsektoren blive påvirket af højere priser på brændstof. Det må forventes, at disse omkostninger vil blive overført på forbrugerne. Også fiskerisektoren vil opleve øgede omkostninger, der kan påvirke konkurrenceevnen.

Energiintensiv industri som er baseret på fossilt brændstof vil ligeledes blive påvirket af forslaget. Det drejer sig særligt om mineindustrien, hvor rentabiliteten af de enkelte projekter vil blive reduceret.

For de erhvervsdrivende vil gælde, at afgifterne kan fradrages som driftsomkostning ved opgørelse af de skattepligtige indkomster.

Der forventes en mindre stigning i den administrative byrde for virksomheder, der importerer brændstoffer, eller køber brændstoffer, som skal afgiftsfritages.

Ifølge lovforslaget måles volumen af gas- og dieselolie samt motorbenzin ved 15 grader celsius. Denne målemetode har baggrund i en EU standard, som blandt andet benyttes ved indførslen af disse varer til Grønland. Målinger ved lavere temperaturer viser et mindre volumen end målinger foretaget ved 15 grader celsius. For KNI A/S udgør svindet som følge af forskellene mellem temperaturerne i Grønland og EU standarden cirka 3 mio. liter. Det har været overvejet at indføre en reguleringsmekanisme eller lignende i lovforslaget, som skulle tage højde for disse forskelle. Hensynene til kontrol og administration af området har dog resulteret i, at forslaget ikke indeholder en sådan mekanisme. KNI A/S med flere vil i stedet skulle indregne omkostningen ved den generelle fastsættelse af virksomhedernes priser. For forbrugerne har det ingen effekt, da en mindre afgiftsbelagt volumen i givet fald ville medføre en højere afgiftssats.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vil påvirke borgernes rådighedsbeløb negativt. Først og fremmest vil alle borgere opleve højere el og varmepriser. Derudover vil borgerne også opleve højere priser på brændstof til biler og både.

Grundet den nuværende tarifstruktur på el, vand og varme vil også borgere i byer, som forsynes med el fra vandkraft, opleve prisstigninger på el, såfremt de betaler minimalpris, da denne vil stige med halvdelen af stigningen i maksimalprisen. Da der er landsdækkende enspris på varme, vil alle varmekunder opleve en ens prisstigning.

Det forventes at forslaget vil medføre en stigning i forbrugerprisindekset i størrelsesordenen 0,2 pct.

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Forslaget skaber incitament til energibesparelser og omlægning til vedvarende energi. Dette skaber en reduktion af det grønlandske CO₂-udslip, og er dermed til gavn for klimaet.

Det har ikke på baggrund af de foreliggende data været muligt at foretage et kvalificeret skøn over det forventede fald i CO₂-udslippet.

7. Forholdet til rigsfællesskabet og selvstyret

Lovforslaget har ikke rigsfællesskabsaspekter.

8. Høring af myndigheder og organisationer

Forslaget har været til høring hos: KANUKOKA, Grønlands Arbejdsgiverforening, Nunaqavissut Suliffiutillit Kattuffiat (NUSUKA), Sulinermik Inuussutissarsiateqartut Kattuffiat (SIK), KNAPK, Nunatsinni Advokatit, Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, Departementet for Sociale Anliggender, Departementet for Sundhed, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Departementet for Infrastruktur og Boliger, Departementet for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke, Departementet for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø samt Råstofdirektoratet.

Der er modtaget høringssvar fra Departementet for Boliger, Infrastruktur og Trafik, KNAPK, Grønlands Arbejdsgiverforening, Politimesteren i Grønland, Departementet for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø, Royal Greenland, Råstofdirektoratet og Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug.

Høringssvar fremgår af vedlagte bilag

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1

Det foreslås, at der skal betales afgift af mineralolieprodukter, kul og gas, der i Grønland anvendes til fremstilling af varme og elektricitet samt til motorbrændstof.

Loven omfatter alle de produkter, som traditionelt bruges som brændsel ved fremstilling af varme og el eller som drivmidler til motorer. Vedvarende energikilder, som solenergi, vindkraft og vandkraft med videre, falder uden for loven.

Det er en forudsætning for afgiftspligt, at de omfattede produkter anvendes til fremstilling af varme og elektricitet eller til motorbrændstof. Bruges de pågældende produkter til andre formål, skal der ikke betales afgift efter lovens regler.

Der skal eksempelvis ikke betales afgift af olie, som anvendes som smøreolie, terpentin, som anvendes i forbindelse med fortynding af maling eller rensning af malerudstyr, rensbenzin, som anvendes i forbindelse med rengøring, gas, som anvendes i forbindelse med fastgørelse af tagpap, flaskegas og grillkul, som anvendes til tilberedning af mad med videre. Anvendes produkter som fx smøreolie, terpentin, rensbenzin, anden gas end flaskegas, grillkul med videre til at fremstille varme, elektricitet eller som motorbrændstof, skal der dog betales afgift, selv om produkterne ikke som udgangspunkt er beregnet til en sådan anvendelse.

Der skal betales afgift, uanset om produkterne anvendes i forbindelse med store anlæg, som fx Nukissiorfiits elværker, eller i mindre anlæg, som fx private oliefyr eller i små anlæg, som fx petroleumsovne.

Der skal betales afgift selv om varmen, elektriciteten eller motorbrændstoffet anvendes i forbindelse med erhvervsmæssig produktion. Der ydes ikke afgiftsfritagelse eller afgiftsgodtgørelse, selv om varmen, elektriciteten eller motorbrændstoffet indgår i en virksomheds produktionsprocesser, jf. dog de særlige undtagelsesbestemmelser i forslaget § 9.

Til stk. 2

I stk. 2 fastsættes afgiftssatserne for de forskellige produkttyper. Der er ved fastlæggelsen af satserne taget udgangspunkt i den gennemsnitlige brændværdi inden for de 5 produktgrupper, således at afgiftsbelastningen på tværs af de 5 produktgrupper tilnærmelsesvis er ens målt som gigajoul per ton. Ved at tage udgangspunkt i brændværdien opnås, at afgiftsbelastningen ved anvendelse af fx 1 ton gasolie i alt væsentligt svarer til afgiftsbelastningen ved anvendelse af 1 ton kul.

Inden for hver af produktgrupperne mineralolie, kul og gas findes der en række forskellige underprodukter. Med henblik på at sikre en enkel og overskuelig tilrettelæggelse, er der i lovforslaget taget udgangspunkt i 5 afgiftsgrupper, der dog tilsammen tilsigter at dække alle relevante underprodukter.

For varer, hvor afgiftssatsen er anført i liter, betales afgiften her i landet ud fra varens rumfang ved 15° C. Der er herved henset til, at rumfanget af produkterne kan variere afhængigt af temperaturerne, hvorunder produkterne opbevares.

Gas måles i kubikmeter under normal atmosfærisk tryk (Nm³). Der er ligeledes her henset til, at rumfanget kan variere under hensyn til det tryk, hvorunder gasen opbevares.

Til stk. 3

Efter forslagets stk. 3 betales der afgift efter den højeste afgiftssats, såfremt de i stk. 2 nævnte produkter blandes med hinanden eller med andre produkter med henblik på anvendelse til fremstilling af varme og el, eller som motorbrændstof. Der betales i disse tilfælde afgift af hele den sammenblandede mængde uanset blandingsforholdet.

Til stk. 4

I medfør af stk. 4 nedsættes afgiften dog for spildolie iblandet vand, når spildolien anvendes til fremstilling af varme og elektricitet. Nedsættelsen sker efter en nærmere fastlagt skala. Bestemmelsen har til formål at sikre, at det fortsat skal kunne betale sig at anvende spildolie ved produktion af varme og el.

Til stk. 5

Ifølge stk. 5 foreslås afgifterne fastsat til 10 procent af de i stk. 2-4 nævnte satser for virksomheder, der er meddelt tilladelse i henhold til inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor. Der er herved henset til den aktuelle usikkerhed vedrørende rentabiliteten indenfor mineindustrien samt at hovedparten af brændstofforbruget vil relatere sig til udvinding og produktion af eksportvarer.

Til § 2

Til stk. 1

Det foreslås, at afgiftspligten skal indtræde ved overgangen til anvendelse som brændsel til opvarmning, elektricitetsfremstilling eller motorbrændstof, når varerne er udvundet eller fremstillet i Grønland eller ved indførelsen til det grønlandske afgiftsområde har været bestemt til anden anvendelse.

Bestemmelsen finder blandt andet anvendelse, hvis der udvindes kul, olie eller gas i Grønland, som overgår til anvendelse i forbindelse med fremstilling af varme eller elektricitet her i landet. Bestemmelsen vil også finde anvendelse, hvis der eksempelvis etableres et raffinaderi

i Grønland, som fremstiller benzin med videre, som sælges som motorbrændstof her i landet. Endvidere finder bestemmelsen anvendelse i tilfælde, hvor en vare er indført til et andet formål end anvendelse i forbindelse med fremstilling af varme eller elektricitet eller som motorbrændstof, men senere anvendes til disse formål. En sådan situation vil eksempelvis foreligge, hvis en indført smøreolie efterfølgende anvendes til fremstilling af elektricitet.

I henhold til § 6 i landstingslov om ind- og udførsel af varer udgøres afgiftsområdet af det grønlandske landområde, det grønlandske søterritorium samt luftrummet over de nævnte områder. Afgiftsområdet omfatter dog ikke områder, der i henhold til traktat af 27. april 1951 om forsvaret af Grønland er forsvarsområder.

Til stk. 2

I medfør af stk. 2 indtræder afgiftspligten ved indførslen, såfremt varen ved indførslen til afgiftsområdet er bestemt som brændsel til opvarmning, elektricitetsfremstilling eller motorbrændstof.

Til stk. 3

Ifølge forslaget stk. 3 forfalder afgiften til betaling, ved afgiftspligtens indtræden. Fastlæggelsen af forfaldstidspunktet har primært til formål at sikre skatteforvaltningen mulighed for om nødvendigt at foretage modregning i udbetalinger til de berørte virksomheder.

Til § 3

Til stk. 1

Det foreslås, at virksomheder, der som led i deres erhverv udvinder, fremstiller eller indfører afgiftspligtige varer skal anmelde sig til registrering hos skatteforvaltningen som oplagshavere.

Det er alene virksomheder, der erhvervsmæssigt udvinder, fremstiller eller indfører afgiftspligtige varer, som har pligt til at registrere sig som oplagshavere. Virksomheder eller personer, der eksempelvis indfører terpentiner med henblik på anvendelse i forbindelse med malerarbejde, omfattes ikke af registreringspligten, uanset om terpentinen efterfølgende overgår til anvendelse ved fremstilling af varme eller lignende.

Registreringspligtige virksomheder er pålagt en række pligter med hensyn til regnskabsførelse med videre, men opnår samtidig mulighed for at foretage periodevise afgiftsopgørelser og afregninger.

Til stk. 2

Ifølge stk. 2 kan virksomheder, der forbruger afgiftspligtige varer, og som råder over lagerplads med en kapacitet på mindst 1.000 m³, anmelde sig til registrering, men sådanne virksomheder har ikke pligt til at være registreret.

Til lagerkapaciteten medregnes udover importlagre med videre virksomhedernes lokale depoter. Detailsalgslæg (fx tankstationer) kan ikke medregnes til lagerkapaciteten.

Hvis flere virksomheder råder over samme lagerkapacitet, eksempelvis et større tankanlæg, hæfter virksomhederne forholdsmæssigt for afgifterne i forhold til deres faktiske anvendelse af lagerkapaciteten.

Virksomheder og personer som ikke omfattes af registreringspligten efter stk. 1 eller den frivillige registrering efter stk. 2 kan ikke registreres som oplagshavere, men skal indgive afgiftsannonce efter § 4.

Til stk. 3

I henhold til stk. 3 kan Naalakkersuisut fastsætte nærmere bestemmelser om registrering som oplagshavere. Naalakkersuisut kan herunder fastsætte frister for anmeldelse til registrering, krav om anvendelse af blanketter og lignende forhold af administrativ karakter.

Til § 4

Virksomheder og institutioner med videre, der ikke er registreret som oplagshavere, samt privatpersoner skal indgive afgiftsannonce til skatteforvaltningen i hvert tilfælde, hvor der indtræder afgiftspligt, jf. forslaget § 2. Afgiftsannoncen skal indgives senest samtidig med, at afgiftspligten indtræder.

Til § 5

Til stk. 1

Det foreslås, at Skatteforvaltningen bemyndiges til at meddele registrerede oplagshavere bevilling til at føre et afgiftsoplag. Et afgiftsoplag kan alene omfatte afgiftspligtige varer, der er bestemt til udførsel til steder uden for afgiftsområdet, og varer, der er bestemt til at blive leveret uden afgift efter § 9.

Et afgiftsoplag kan have en fysisk eller regnskabsmæssig karakter.

Er afgiftsoplaget af fysisk karakter, vil det bestå af en eller flere nærmere bestemte tanke eller tankanlæg, hvor de varer, som er henført til oplaget, holdes fysisk adskilt fra oplagshaverens øvrige varer. Er afgiftsoplaget af regnskabsmæssig karakter, holdes varerne ikke fysisk adskilt fra oplagshaverens øvrige varer.

Skatteforvaltningen kan i forbindelse med meddelelse af bevilling til afgiftsoplag stille krav om, at afgiftsoplaget skal have fysisk karakter. Skatteforvaltningens afgørelse herom beror på et samlet skøn, hvori blandt andet indgår en vurdering af risikoen for, at afgiftsfrie varer bli-

ver bragt i omsætning i afgiftsområdet, mængden af varer, som forventes henført under afgiftsoplaget, skatteforvaltningens erfaringer vedrørende oplagshaverens efterlevelse af forpligtelser efter skatte-, afgifts- og inddrivelseslovgivningen, oplagshaverens økonomiske forhold, herunder særligt om oplagshaveren er i restance med betaling af offentlige tilgodehavender, med videre.

Et afgiftsoplag kan kun have en størrelse, som svarer til, hvad der kan forventes at blive udført til steder uden for afgiftsområdet eller vil blive leveret afgiftsfrit i medfør af § 9. Skatteforvaltningen kan i bevillingen angive den maksimale størrelse af oplagshaverens afgiftsoplag.

Til stk. 2

I stk. 2 foreslås Naalakkersuisut bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om afgiftsoplag. Naalakkersuisut kan herunder fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter, vilkår for udstedelse af bevillinger og lignende forhold af betydning for sikring af afgifternes betaling. Naalakkersuisut kan desuden fastsætte regler om, at der kan stilles krav om sikkerhedsstillelse i forbindelse med udstedelse af bevillinger.

Til § 6

Det foreslås, at afgiftsperioden for registrerede oplagshavere skal være kalendermåneden.

Til § 7

Til stk. 1

Virksomheder, der er registreret som oplagshaver, skal foretage opgørelse af den afgiftspligtige mængde for hver afgiftsperiode, dvs. kalendermåneden, jf. § 6.

Den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode opgøres som den mængde af varer, der er overgået til anvendelse som brændsel til opvarmning, elektricitetsfremstilling eller motorbrændstof med tillæg af svind og lignende, jf. lovforslagets § 2, stk. 1, eller som er indført til afgiftsområdet, jf. lovforslagets § 2, stk. 2. Herudover fradrages den mængde afgiftspligtige varer, som er tilført et afgiftsoplag efter § 5, stk. 1, hvorved disse varer i praksis fritages for afgiftspligt, medmindre de overgår til afgiftspligtig anvendelse som brændsel til opvarmning, elektricitetsfremstilling eller som motorbrændstof. I tilfælde af en sådan overgang skal der betales afgift efter lovens almindelige regler, jf. forslaget § 2, stk. 1.

Den afgiftspligtige mængde skal opgøres særskilt for de forskellige afgiftspligtige vareområder.

Det er uden betydning, om udvindingen, indførslen med videre er sket for virksomhedens egen regning eller for en andens regning, eller om varerne er endeligt solgt eller leveret i kon-
signation eller på anden måde.

I den afgiftspligtige mængde fradrages varer, der er udleveret afgiftsfrit efter bestemmelserne § 8, jf. § 9, men der kan ikke ske fradrag for tab på debitorer.

Til stk. 2

I stk. 2 præciseres, at for andre end oplagshavere er den afgiftspligtige mængde, den mængde varer, som en virksomhed eller person har erhvervet eller modtaget i hvert enkelt tilfælde.

Til stk. 3

Med stk. 3 foreslås Naalakkersuisut bemyndiget til at kunne fastsætte regler for, hvordan regi-
strerede oplagshavere skal opgøre den afgiftspligtige mængde.

Til § 8

Til stk. 1

Det foreslås, at registrerede oplagshavere ved udarbejdelsen af opgørelsen efter § 7, stk. 1, kan fradrage varer, der udføres til steder uden for afgiftsområdet, varer der er fritaget for af-
gift efter § 9, og varer, der hos virksomheden eller under transport til og fra virksomheden er gået tabt som følge af brand, lækage eller lignende.

Til stk. 2

I henhold til forslagetets stk. 2 kan der ikke ved opgørelser i henhold til § 7, stk. 1, ske fradrag for varer, der fraføres et afgiftsoplag med henblik på leveringer som nævnt i stk. 1.

Til § 9

Til stk. 1

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at der sker afgiftsfritagelse, når en oplagshaver leverer varer til brug ombord på skibe og fly i udenrigsfart.

Som skibe i udenrigsfart betragtes blandt andet Royal Arctic Line A/S's atlantskibe, grøn-
landske og udenlandske krydstogtskibe, efterforskningskibe med hjemsted uden for Grøn-
land med flere. Afgiftsfritagelsen omfatter derimod ikke skibe i indenrigsfart, herunder passa-
gerskibe og forsyningskibe.

Som olie- og gasefterforskningsfartøjer anses skibe der er særligt indrettet eller udstyret til at deltage i olie- eller gasefterforskning. Bestemmelsen omfatter bl.a. boreskibe og skibe udsty-
ret til at gennemføre seismiske undersøgelser m.v.

Som fly i udenrigsfart betragtes alle fly, herunder også fly registreret med hjemsted i Grøn-
land, som afgår med en udenlandsk lufthavn som destination. Afgiftsfritagelsen omfatter ikke indenrigsflyvninger mellem lufthavnene, heliporte med videre i Grønland.

Desuden foreslås en generel afgiftsfritagelse for fiskefartøjer, der ikke har hjemsted i Grønland samt for fiskefartøjer med en bruttotonnage eller bruttoregister tonnage på 200 ton eller derover med hjemsted i Grønland.

Afgiftsfritagelserne skal ses på baggrund af, at de pågældende skibe og fly har mulighed for at bunkre afgiftsfrit brændstof uden for Grønland, hvorfor det ikke tjener noget formål at pålægge disse aktiviteter afgift.

Levering af brændstof til miner, mindre fiskefartøjer med videre foreslås derimod ikke fritaget, idet der dels henses til, at miljøpåvirkningen fra disse aktiviteter har og kan få et ikke ubetydeligt omfang, dels forslagets provenumæssige formål.

På mineområdet foreslås afgiftssatserne dog reduceret til 10 procent, idet der henses til, at gennemsnitligt vil langt størstedelen af brændstofferne blive anvendt til udvinding og produktion af eksportvarer (minerale) og at der i øjeblikket er stor usikkerhed om rentabiliteten ved sådanne aktiviteter i Grønland.

Til stk. 2

Med stk. 2 præciseres, at afgiftsfritagelsen alene vedrører varer, der leveres direkte til skibets, flyets eller fiskefartøjets fremdriftstank. Har skibet mere end 1 tank om bord, er det kun de varer, som leveres til den tank, som er koblet sammen med skibets motorer, som kan afgiftsfritages, mens levering til andre tanke vil være afgiftspligtig.

Til stk. 3

Naalakkersuisut foreslås bemyndiget til at fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter i forbindelse med afgiftsfritagelser.

Til § 10

Til stk. 1

Bestemmelsen fastlægger, hvem der hæfter for afgiften. I de i § 2, stk. 1, nævnte tilfælde, er det den, som er i besiddelse af varen ved afgiftspligtens indtræden.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastlægger, hvem der hæfter for afgiften. I de i § 2, stk. 2, nævnte tilfælde er den, der ved afgiftspligtens indtræden er anført som erhverver af varen.

Erhververen af varen vil som hovedregel være den, som ifølge fragtdokumenter med videre er anført som varemottager, medmindre det af omstændigheder klart fremgår, at den anførte varemottager har handlet på vegne af den egentlige varemottager. En sådan situation kan eksempelvis foreligge, hvis en medarbejders navn er anført på fragtdokumenter med videre,

men det dog er klart, at medarbejderen har handlet på vegne af den virksomhed, han er ansat ved.

Til § 11

Til stk. 1

Virksomheder registreret efter § 3, stk. 1, skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde særskilt for de forskellige vareområder. Det gælder også spildolie fra skibe for hver kategori af vandindhold.

Regnskabet skal omfatte tilgang af varer, som udvindes, fremstilles, indføres eller fraføres et afgiftsoplag, og udlevering samt forbrug af varer i henhold til § 9, stk. 1.

Til stk. 2

Oplagshavere registreret efter § 3, stk. 2, skal føre et regnskab, som omfatter tilgang, udlevering og forbrug af varer i henhold til § 9, stk. 1.

Til stk. 3

Der foreslås endvidere fastsat visse minimumskrav til indholdet af fakturaer udstedt i forbindelse med enhver udlevering og forbrug af afgiftspligtige varer. Fakturaerne skal indeholde oplysning om udstedelsesdato, leverandørens navn, varemottagerens navn, leveringsstedet, varens art og mængde samt afgiftens størrelse.

De krav til regnskabsførelse, fakturering med videre, som er fastsat i denne bestemmelse fritager ikke de berørte virksomheder fra at iagttage videregående fakturerings-, bogførings-, opbevarings- eller regnskabsregler med videre, der måtte være fastsat i anden lovgivning.

Til stk. 4

Regnskab med tilhørende bilag skal opbevares af virksomheden i mindst 5 år efter regnskabsårets udløb.

Til § 12

Til stk. 1

Det foreslås, at registrerede oplagshavere skal angive mængden af de varer, hvoraf der skal betales afgift, senest den 15. i måneden efter udløbet af hver afgiftsperiode. Mængden skal opgøres efter reglerne i § 7, stk. 1, og § 8. Afgiften skal indbetales til skatteforvaltningen senest den 15. i den sjette måned efter hver afgiftsperiodes udløb.

Til stk. 2

De af § 4 omfattede afgiftspligtige skal indbetale afgiften til skatteforvaltningen senest 14 dage efter afgiftspligtens indtræden. Den mængde, der skal betales afgift af, opgøres efter reglerne i § 7, stk. 2.

Betalingen anses for rettidig, når beløbet er indbetalt til et posthus eller et pengeinstitut senest sidste rettidige betalingsdag eller anmodning om overførsel er virksomhedens pengeinstitut i hænde, så overførsel fra virksomhedens konto til skatteforvaltningen kan ske senest på sidste rettidige betalingsdag.

Til § 13

Hvis en registreret oplagshaver ikke betaler afgiften rettidigt, kan skatteforvaltningen pålægge oplagshaveren at afgive angivelse og betale afgiften allerede ved varemottagelsen.

Til § 14

Til stk. 1

Det foreslås, at i tilfælde, hvor der sker overdragelse, erhvervelse, eller anvendelse af afgiftspligtige varer på en sådan måde, at der ikke betales den afgift, der ifølge loven skulle være betalt, skal det skyldige beløb afkræves til betaling senest 14 dage efter modtagelsen af påkrav.

Er det ikke muligt at opgøre det skyldige beløb på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet.

Til stk. 2

Hvis afgiftspligtige varer, der efter § 9 er fritaget for afgift, anvendes til andet formål end det, hvortil de er bestemt, kan skatteforvaltningen inddrage virksomhedens adgang til at indkøbe afgiftsfrie varer. Desuden afkræves virksomheden afgiften af de nævnte varer til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Til stk. 3

Inddragelsen sker ved at skatteforvaltningen meddeler registrerede oplagshavere, at der ikke fremover kan ske levering af afgiftsfrie varer til pågældende virksomhed.

Til § 15

Til stk. 1

Det foreslås, at der kan idømmes foranstaltninger i form af bøde til den, der forsætlig eller groft uagtsom afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen eller vedrørende grundlaget for udbetaling af afgiftsgodtgørelse.

Bestemmelsen kriminaliserer den forsætlige og groft uagtsomme afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger eller fortieelse af oplysninger til brug for skatteforvaltningens afgiftskontrol eller udbetalingen af afgiftsgodtgørelse.

Bestemmelsens forsætsbegreb er sammenfaldende med dansk strafferets almindelige forsætsbegreb, og det samme gælder begrebet grov uagtsomhed.

Til stk. 1, nr. 1

Urigtighed foreligger, når objektivt urigtige oplysninger afgives med den fornødne subjektive dækning i form af gerningsmandens vished, bestemte formodning om eller eventuelt blot formodning om urigtigheden. Det er ikke en betingelse for at foranstalte, at de urigtige oplysninger er egnet til at vildlede skatteforvaltningen.

Vildledende oplysninger foreligger, hvor oplysninger, der ikke i sig selv er urigtige, kombineres med fortielser og ufuldstændigheder, således at det samlede resultat bliver, at skatteforvaltningen søges ført bag lyset.

Overtrædelsen er fuldbyrdet i og med afgivelsen af de urigtige eller vildledende oplysninger, eller undladelse af at afgive oplysninger. Generelle forbehold for fejl og mangler i tilknytning til afgivelse af en afgiftsanmeldelse tillægges ikke betydning.

Til stk. 1, nr. 2

Det foreslås desuden, at der kan idømmes foranstaltninger i form af bøde til den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 3, stk. 1, vedrørende pligt at registrere sig som oplags-haver, § 4, vedrørende pligt til at indgive afgiftsanmeldelse, § 5, stk. 1, vedrørende afgiftsop-lag eller § 11, stk. 1-4, vedrørende regnskabsførelse og opbevaring af regnskabsmateriale.

Til stk. 1, nr. 3

Endvidere foreslås, at der kan idømmes foranstaltninger i form af bøde til den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at efterkomme et under § 13, 1. pkt., meddelt påbud om frem-rykket afgiftsangivelse og betaling.

Til stk. 1, nr. 4

Endeligt foreslås, at der kan idømmes foranstaltninger i form af bøde til den, der forsætlig eller groft uagtsomt overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå.

Til stk. 2

Selskaber mv. som overtræder stk. 1, kan pålægges et kriminalretligt ansvar ved idømmelse af bøde, efter reglerne i kapitel 5 i kriminallov for Grønland.

Til § 16

Til stk. 1

Med forslaget § 16 foreslås, at en overtrædelsessag skal kunne afgøres administrativt, hvis den pågældende erkender overtrædelsen og bødens størrelse.

Til stk. 2

Reglerne i lov om rettens pleje i Grønland finder anvendelse i forbindelse med tilkendegivelse efter stk. 1.

Til stk. 3

Videre retsforfølgning bortfalder ved rettidig betaling eller inddrivelse af bøde.

Til § 17

Til stk. 1

Efter § 17 foreslås, at der kan fastsættes regler om idømmelse af bøder i forskrifter udstedt i medfør loven.

Til stk. 2

Selskaber mv. som overtræder stk. 1, kan pålægges et kriminalretligt ansvar ved idømmelse af bøde, efter reglerne i kapitel 5 i kriminallov for Grønland.

Til § 18

Ifølge forslaget § 18 tilfalder bøder idømt for overtrædelse af loven eller af forskrifter udstedt i medfør af loven landskassen. Administrative bøder pålagt efter § 16 tilfalder ifølge gældende ret ligeledes landskassen.

Til § 19

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2011 og finde anvendelse for varer, hvor afgiftspligten indtræder den 1. januar 2011 eller senere.